

عنوان مقاله:

توسعه محیط های یادگیری: ارتقاء یادگیری

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 6، شماره 10 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

کریم مردمی

منصوره محسنی - دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

حقیقت این است که آموزش و یادگیری فقط در مدرسه روی نمی دهد. بلکه دانش آموزان، از تعامل با محیط اطراف خود می آموزند. با قبول دیدگاه اکثر اندیشمندان، تعلیم و تربیت امری اجتماعی است و بسیاری از استعداد های انسان و فضایل اخلاقی جز در متن جامعه و روابط متقابل اجتماعی شکوفا نمی شود. از این رو ارتقاء یادگیری و توسعه محیط یادگیری به تعامل مدرسه و جامعه وابسته می باشد. در این راستا می توان محیط خارج از مدرسه را نیز، جزء لاینفک فضای آموزشی قلمداد نمود، بنحوی که موجب توسعه محیط یادگیری دانش آموزان و نیز تعامل مدرسه و جامعه گردد. تعامل مدرسه با جامعه و محیط اطراف آن موضوع مهمی است که در گذشته وجود داشته و مدارس با مساجد، بازار و محله ها در تعامل بوده است و امروزه چنین تعاملی نادیده گرفته می شود. در نوشتار حاضر، برای ایجاد تعامل مدرسه و جامعه و ارتقای یادگیری دانش آموزان و افراد جامعه و توسعه محیط یادگیری، ابتدا با رویکردی تاریخی، به واکاوی مسئله تعامل مدرسه با اجتماع از دیدگاه اندیشمندان، و سابقه آن در ایران و دیگر جوامع و معرفی مدارس اجتماعی در آن ها پرداخته می شود. سپس با رویکرد روانشناختی، با استفاده از روانشناسی اکولوژیک و نظریه بارکر، تاثیر محیط و معماری فضاهای آموزشی بر یادگیری و همچنین تاثیر متقابل انسان و محیط از نظر اندیشمندان بررسی می شود. با توجه به این رویکرد، وضعیت مدارس کنونی و رابطه آن با جامعه، مورد ارزیابی قرار گرفته و در نهایت با تبیین رابطه مدرسه، خانواده و جامعه، چگونگی توسعه محیط های یادگیری عنوان می گردد.

کلمات کلیدی:

آموزش، مدرسه، جامعه، تعامل، محیط یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018139>

